

psy_produc. 2004/2006

gg_cover

falsny prorok

experimental art company
www.psychedeliccirkus.sk

spojenie je tak krehke, nadobudam pocit absolutneho vedomeho bezvetria.. tu a teraz.. nasleduje hudba z gramofonovych platni.. zachovala spomienka na vyvoj emocionalnych zblizeni so strojom.. na konci je zaciatok a na zaciatku bola burka nevsedne divoka a tak zdanlivo blizka, ze napokon stalo sa zrodienie tuzby tvorit a pretvarat na svoj obraz.. do roka a do dna ... kreacia {r} evolucie??...

ako bolo na pociatku..

zatvor oci a uvidis krajinu..

v tej krajine stala veza hrajuc vo vetre posobila nezne krasne pustosivo zazerala dodavala bezpecie.. pocut ten nastroj co sa vludi do usi .. nesputana energia vycerpana osudom pritazlivosti na pokraji svojho sebaznicenia na skodoradost prezleceneho pava co sa skryto nazdava, ze on je vlastnost co otvara oci a bude novym kralom sa vyhlasovat nie vsak slovom ale skutkami..! nevinimajuc ostru cepel medzi rozdvojenost osobnosti.. ze kalat na dvoje a individualne bytosti zostrojil programom, co je pod znackou svaty!! kazdy dostane svoj podiel viny ..

na poprave cloveka stat tam pozerat na rany a krvacat .. udel tazivy prisiel cas pokusit sa o navrat kde veza stoji majestadne pocuva vietor ked bic sviha na vlastnom krizi.. aj ti co kusok pootvorili branu a videli tam vlastne zivoty hadajuc sa o svet co narodenim pokorili no znevazili silu poznania .. ten piesok neurodny zastrel pole hladajuc ten spravny smer v dune vo vetre ..

*znamenie co sa ukaze bude skusat zivych na ceste za spasou,,
narodil sa ten, co do roka a do dna bude oslaveny ako prorok falosny,,,,*

je to skuska ktoru pochopis v osobnej prehre zabudas na sen a ocitas sa v horucej pahrebe .. do tla shorela ti tvoja dusa na krku had co ti myslienku pokusa.. zo zivota premeny fukanie do pahreby.. na dne svojej pravdy si uspis svojho hada.. co ta pokusa a bezocivo hladi do oci,, ze krati sa cas tejto noci bez pomoci a ty sa smejes v uplnku noci ,, uz niet ti pomoci !!

naivny je ten ktory bude mysliet na svoje pravo ze dotknut sa bude lahke.. sila zakona urci prikazania ako obeť za marnotratny zivot..bez ducha,,bez citu.

clovek ako cerv v jablku dusi sa mocou ovladnutého vazenia vlastnej pychy.. a potom je tu este utecha avsak chciat a urobiť je v zasade v plameni co z iskry ako predtucha nicivo zasiahla nahlu zmenu .. sila spojená s tým clovekom jej hlbka jej zmysel zostane navzdy spojená s nenavistou ako kliatba nevyrovnaného príbehu dedicneho hriechu vlastnej viny, co v opakujucich sa intervaloch prichadza prave teraz .. zaskocena otazka buduceho navratu ci zmierenia ako bolo na pociatku.. ach ta pravda bolestiva s vedomim znasilnit, zneuzit ci zakryt !!

tulavy pes na jedno oko slepy hlada pokorne svoj tien ci este zije v uplnku mesiaca vrha svoju opustenost do prazdnoty vecerneho putovania.. je hladny kviri ho tuzba splodit zivot aspon nieco co tu ostane na brehu tej rieky, kde vietor silnie kvili.. je spinavy a vyhyba sa ludom on vie! zatrpkol na cloveka sam ako hracka bol sivy a mal uz svoj vek.. bol to prorok svojej doby .. pustovnik co hladel do buducnosti a videl tam svoj tien

na znak smrti lieta biely vtak..

je tu nadej znovuzrodenia.. v tej tulavej osobnosti, ako kniha listujuc v posolstve naklonenej tuzby znovu najst pokoj a farebnost ..

som tvoj..! aj ked dusa ako nadoba sa plni zlostou nad slepotou svojej doby .. ako nahy stat vo vetre a kricat..

som tvoj..! budem ta milovat stracat a nachadzat som tvoj..! robim to pomaly, bezbolestne ti kradnem nadej a palim dusu..

som tvoj..! vymazem ti cestu spat .. tajomna sila tu a teraz zanechat odkaz a zacharanit sa pred putami zavislosti..!

chcem ta upalit na hranici poznania a uverit ze smrt ti vsetko vysvetli .. na vrchole svojej malickosti porusil som zakon kliatby sputany a hladny prekracujem zakazane hradby.. a ze uz nevidim vidinu vlastnej pravdy co sa vali a krati v pamati .. pred tebou stojim uplne nahy *sme v raji..*

vies je to tazke tie tony sa tak zvladne ukladaju do hlavy, ze precitnut v tom je uzkost spalenej tuzby prekonat marnotu v silach zrodenych... co sa tvaris tak vznesene::?

uznavam ze sme boli ti, co prvi provokuju na umelecku konfrontaciju..

hladame znamenia tie zvladne spojenia sme strateni vo vlastnom usudku vo vlastnom prezitku, nevladni s pozitku, ze skutocna pravda je ta ktora prameni zo zazitku co naplni ti dusu, ze dazd ti hlavu pokropi mudrostou v snahe otocit uzaver ventilu sposobit paniku v tej hlave kde niet uniku..

tak pochop to! skus najst svet vo vlastnom zaniku vyvolaj paniku vo svete bez uniku .. tak volaj a pytaj si tu linku vo farbe skazy skus znova a este dva razy! slova v pribehu co ta zarazi svojou uprimnostou tieto riadky pisem zo ctou, ze tento pribeh je moja uprimnost v snahe povedat do sveta

-vykricat myslienku ako nedobytnu pevnost..!

a ze uz nechcem mat podobu satana co sa k svojej obeti naklana .. vtedy pocitis tu tiesniviu sklucenost co pada ti na tvoje meno podoj vemenom ako bremeno co tazi a vlaci tvoje telo.. tak pochop to..!

len skusis dotknut sa ved smies v hlave tvoja myslienka urobim ti rez do struktury tvojej karmy a plazmy staly okamih nahodneho vzplanutia ..

iba na jeden poharik tej krvi co sa vylieva za vas..

slastny pocit,.. na tvari leskne sa tuzba, ktora zrela ako svatyna zeny co este neskore plody nosila a ukajala sa vzdy pri mesiaci, ako hladna selma po pareni.. jej predstava je princ na bielom koni co citi ze mladost ducha je jej podstatou.. v tom splynuti narazala na svoj virtualny kokot.. myslim ze to chceme...!!

otec - syn – duch – stroj

vyboje elektricky sokov stahuju elementarnu funkciu zabudnut na neuprosnu myslienku .. rozlozit sa na milion castic letiacich prudom prazdnoty.. biomechanika cloveka.. na vyske zvuku siriaceho poznania vlastnej duse a citu .. uz nikdy nezabudnut.. na tvary sa ukazuje melancholia obrazu podvedomej abstrakcie.. lutost nepomaha .. -akumulatory- je potrebne svetlo... zlucit sa odraz nabit sa..

-tie stroje ziju-VW-

tie vulgarne zvuky su tu znova preziju v mojej centrale!! .. stroje su ziveee .. oni naozaj zijuuu.. poskladaj vzorec spatneho narazu na zmysel, ktory nedovoli zabudnut.. ten cas je tak nekonecny je nekonecny...!! vidis tu dieru tu ten proces konci.. tu uz ani zivel nema dosah.. tie stroje zijuuu!!

stroje 3. generacia :: na zaciatku bolo slovo..

stroj vo svojom vyzname ma sluzit cloveku.. samotny stroj je chladny sluha zijuci vo svojom programe, ktory mu dal clovek.

stavy, ktore prezivam pri mechanickom hluku ma naplnaju myslienkami, ktorym az tak dokonale nerozumiem.. citim sa sledovany.. niekedy mam pocit, ze tie stroje naozaj ziju.. ak *_boh_* stvoril cloveka na svoj obraz , tak potom *_clovek_* stvoril stroj.. a tvori ho na svoj obraz.. je niekde svet, kde prebývajú duchovne bytosti, ktore pracuju na tom, aby sa mohli inkarnovat do strojov..? cakaju na vyspelejsi bio-technologicky vyvoj, aby nasledne mohli obsadiť chlad, zrodit myslienku.. dat zivot ..?

pravda je vo vajci.. ako nenaburam pocit bezpecnia vlastnej identity, ked identita je vysada najdeneho poznania o vlastnej existencii? zivot je okamih pritomneho casu a priestoru.. co bude az dosiahneme novy myslienkovy stav cestovat casom?! stav myslienky jednej jedinej myslienky, ktora bola prvopociatok a bez ktorej nevidime dalej.. je to zaklad ukryty v podvedomi a prave podvedomie je zakladnym clankom celeho vnimania.. siesty zmysel, je dosledok nasho minuleho kolobehu silnych pocitovych zazitkov. tato cast je ukazovatelom pre vnimanie, ktore je zmenene pod vplyvom urcitych faktorov.

jablko

navrat k podstate..

som vlastnikom stromu.. kupil som ho, aby bol chranyeny pred vyrubom.. je pravne osetreny.. neviem kde rastie, ale viem ze je sucastou lesa .. strom je zavisly od zeme, pody - zivin.. zem v ktorej ma zapustene korene .. a vedla je dalsi strom, ktory tiez niekomu patri aj s tym kuskom zeme, na ktorom rastie.. vedla dalsi a dalsi..

nase stromy a nasa zem. .

svetlo z monitoru pocitaca.. tu a teraz pisem falosneho proroka.. uz nejaky cas..pisem ho dlho..poezia vo mne dozrieva..a nasledne kvasi..pisem o niekom, co zastavi cas aspon na okamih..

v tom okamihu prebudim sa do novej reality a zistim, ze prezivam iny zivot.. opojny a so zakaznou rozkosou sa vrham do tej zmeny, ktora sa udeje v mysleni a v chapani mojho obrazu..

citim strach.. chcem sa vratit, pretoze to trva dlho aspon mam ten pocit.. co je to chwila bluznenia v tom mrtvom bode? je to len okamih - zastaveny cas falosneho proroka.. chcem vydavit vsetku necistotu z mojho tela.. v zaludku mam *jed* .. a telo travi a hlta to poznanie, z ktoreho niet cesty spat.. !
realita je oslobodzujuca a citim sa v nej oveľa silnejši.. ta zranitelnost v zastavenom case ma psychicky narusila..

sedim na poli a pozorujem nebo. velke biele mraky sa prevaluju na jasnej belasej oblohe. je krasny den.. ruzova burka, ktora sa miha v mojich duchovnych ociach vobec nenarusa tu blahu predstavu, ze vsetko je tak ako ma byt. ja sam som len sucast toho veldiela. jemne suchoty kridel hvizdajuceho dravca co sa vznasa v prude neviditelnej energie
– *vietor* -

pozorujem tu dokonalost z nebyvalou pokorou :: je to splynutie so zivlami.. na brehu tej rieky energii sa pokusam skocit do zelenych krikov a plavat. chcem to skusit, chcem tiect v mieche stromu, prudit v jeho zilach, obsiahnut fotosyntezu a pochopit proces dychania. po ruke mi lezie maly tvor, navzajom sa vnimame a nasa komunikacia prudi kanalom z trblietavych niti. mam nutkanie ovlazit sa, chcem citit krystalovo cistu *vodu* - prud vody v mojom tele, chcem rast a byt zdravy.

kam az vedie tato cesta..?

som tu znova sedim, pretoze stat uz nevladzem. zahanam pocit beznadeje, nechcem upadnut do depresie. chcem sa na svet divat pokojne a vnimat vsetko co produkuje. pisem pribeh o prorokovi svojej doby, ktora ho nechce prijat, pretoze nevidi tu farebnost. majestatne ako veza stoji *na vrchole svojej malickosti* ...

..?_?_?_?_..

clovek zabuda .. -----

**stroj je mrtvy .. je mrtvy svojim chladom svojou bezutesnou existenciou sluzit cloveku,
ktory sa marne snazi vdychnut mu dusu.. tie stroje ziju v nasich myslienkach, su ako
demoni nasej neschopnosti porucatkovu**

..... co ak ..._?